

Župnijski zavod
Dravljje : Revija
Vzgoja, DKP
Slovenije, Ljubljana
2012, 2. natis.

S knjižne police

Dr. Vladimir Truhlar

Doživljanje absolutnega v slovenskem leposlovju

Ob 100. obletnici smrti duhovnika in pesnika Vladimirja Truhlarja je Župnijski zavod Dravljje izdal ponatis njegove knjige *Doživljanje absolutnega v slovenskem leposlovju* iz leta 1977. V njej Truhlar obravnava naše leposlovje drugače, kot smo vajeni, saj ga ne zanima zgolj družbenokritična, socialna razsežnost umetniških del naših pesnikov in pisateljev, ampak v njih išče odtise slutenja absolutnega, Božjega. Prav zaradi tega pristopa je morala v tedanjem režimu celotna naklada knjige čez mejo. Začne s Prešernom in že na primeru znane pesmi Pevec pokaže pesnikovo zavezanost presežnemu, kajti usoda pesnika je »živeti v prostorju absolutnega«, v peklu ali v nebesih, torej v nečem, »kar je prepojeno z večnostjo«. Dalje se Truhlar sprehodi skozi poezijo Simona Jenka, ki mu je večnost brezkrainost in časovna brezbrežnost, Ketteju božja harmonija in izvir vsega, Murnu »velikanski vzdih neznanega sveta«, Kosovelu »neskončna skrivnost« ... Skratka, Truhlar jasno pokaže, da je resnični umetnik v vlogi posredovalca absolutnega, iz česar se napaja prava literatura. Ob besedilih znanih slovenskih avtorjev bralca vzgaja za drugačno branje leposlovja, ko to ni več samo branje, ampak v pesmi ob estetskem užitku polnoglasja motrenje tistega več, tistega onkraj časa in prostora. Truhlarjeva knjiga je zato pripomoček za učenje novega branja slovenske literature – z duhovnimi očmi.

Silvano Fausti

Konec časov

*Lectio Prvega pisma
Tesaloničanom*

Življenje ima smisel, če obstaja cilj. Prvo pismo apostola Pavla Tesaloničanom odgovarja prav na to vprašanje. Pisec v predstavitvi odlomka izostri pogled na pomen tega dejstva »zame«. Sprejem Božje besede nas uvede v dialog z Bogom; tistega, ki jo sprejme, spremeni vase, ker mu posreduje svoj način mišljenja, čustvovanja in delovanja.

Ana Pavlek

Družina, 2012,
143 str.

To je proces evangelizacije, osvobajanja od mišljenja sveta.

Smisel življenja – smrt in posmrtnost – mora postati središče našega razmišljanja. Človek, ki zanika Boga, da bi uveljavil samega sebe, je kot zemlja, ki zanika sonce, da bi imela v lasti luč. Pavla skrbi za mlado skupnost Tesaloničanov, da se ne bi zadušila v poganski miselnosti, ki jo obdaja – to pismo je torej zelo aktualno. *Sedanost* pomeni današnjemu človeku vse, vendar je brez *smisla*, ker je brez *prihodnosti*. Prihod na zadnjo postajo je neizogiben – toda kaj nas tam čaka? Uničenje vsega ali izpolnitev vseh želja. Pomembno je, da ne napravimo življenja, tako da postanemo sužnji nič in vsega, kar obljublja bežno iskro užitka.

Pavel poudarja, da je vsak človek dragocen v Božjih očeh in vreden spoštovanja, ker ga Bog ljubi. Zahtevo po ljubezni zadovolji samo Bog, označilo evangelija pa razumemo le, če ponotranjimo dejstvo, da smo mi Kristusa križali, on pa se nam je daroval iz osebne ljubezni do vsakogar. Človek je poklican k svetosti, kar daje možnost razvoja njegovemu razumu in srcu, s tem pa zadovolji svoje najgloblje želje in doseže srečo.

Krščansko življenje je hoja za Kristusom, pripadamo njemu in živimo v občestvu z njim, saj je on Emanuel (Bog z nami), smrt pa je polno občestvo z Bogom – je rojstvo nove oblike življenja. Trpljenja sedanjega časa se ne da primerjati s slavo, ki se bo razodela nad nami (Rim 8,18). ■

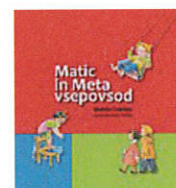
Mateja Gomboc

Matic in Meta vsepovsod

Matic in Meta hodita skupaj in na prijeten način učita, kako se vedemo na različnih krajih: na obisku, v parku, v živalskem vrtu, na morju ... ob različnih priložnostih: v šoli, cerkvi, na rojstnem dnevu – vsepovsod.

Naj opišem na kratko obnašanje v cerkvi. Primerno se oblečeš, saj greš pozdravit svojega prijatelja Jezusa. Pravočasno greš od doma, ker zamujati ni lepo. Ob vходу v cerkev se pokrižáš – to je znamenje prijateljstva med teboj in Bogom. V cerkvi ne klepetáš in ne tekaš sem in tja, ampak se pogovarjáš z Jezusom. Pri maši sodeluješ s petjem, če si starejši, pa tudi z odgovori.

Knjiga bo otrokom, staršem in vzgojiteljem približala vrednoto lepega vedenja.

Družina, 2012,
64 str.

Anka Pucelj

Ureja
Tatjana
Božič